

utóbbi adat a helyes. Ugyancsak ellentétes adatokat olvashatunk arról, hogy tanított-e Joachim Ferenc a Művészeti Szabadiskolában. Az igenlő válasszal (170. l.) szemben az a felsorolás a helyes (109. l.), amely nem tartalmazza a nevét az oktatók között. Csizmazia Kálmán nem 1932-ben, hanem 1919-ben telepedett le Szegeden (vö. Magyar Jövő Antológiája II. könyv, Szeged, 1936.).

A szobrászati résszel kapcsolatos észrevételeink a következők. Tápai Antal Tömörkény-szobrát nem 1938-ban, hanem 1943-ban avatták föl (vö. Délmagyarország, 1943. május 23.). A szegedi 3. huszárezred hősi halottainak emlékére állított „lovashusár” nem Turáni Kovács Imre, hanem Gách István jelzett alkotása (vö. Művészeti Lexikon II. kötet 169. oldal). Turáni Kovács csak a domborművet készítette.

A Tanárképző Főiskola I. sz. gyakorló iskolájának falmélyedésében elhelyezett Boldogasszony díszkútfigura nem Krasznai Lajos, hanem Markup Béla munkája (vö. Délmagyarország, 1970. április 25.).

Tóth Sándor már figyelmeztetett (Délmagyarország, 1971. január 30.), hogy Pásztor János Tihanyba szánt díszkút szoborcsoportjai nem a Tisza, hanem az áldáshozó és haragvó *Balaton* allegóriái. Hivatkozunk másra is: Ybl Ervin a Magyar Művészetben (1938) *Balaton* *sellők* címmel közölte a három najadot ábrázoló szoborcsoportot. Itt lett volna az alkalom, hogy a szerző leszámoljon ezzel a szívósan élő — nekünk, szegedieknek kedves — tévedéssel.

Csáky József 1908-ban érkezett Párizsba, de nem „az első két évben”, hanem — fönnmaradt bizonyítványai szerint — 19.0 ószétől 1912 nyaráig részesült rendszeres képzésben. Egy félévig az Académie Blanche-ra, három félévig az Académie La Palette-re járt. Szeged város ösztöndíját nem 1911-ben, hanem 1910-ben (május 31.) kérte számára az édesapja (!), és a tanács még ez évben ítélte a Párizsban élő szegedi fiúnak. Csáky csak ezt követően került abba a helyzetbe, hogy beiratkozzon az említett magánakadémiákra. (Az ösztöndíj évi ezer koronás összegének a nagyságára jellemző, hogy Csáky apja ekkor 39 korona nyugdíjat kapott.)

A könyv értékei feledtetik hibáit és hiányosságait. Érdemes arra, hogy országos terjesztésre kerüljön. Nem csak a szegediek és a szakmabeliek, hanem a képzőművészet iránt érdeklődők széles köre számára is élvezetes, sok új és meglepő adattal szolgáló kézikönyv lesz. (*Móra Ferenc Múzeum 1972/73. évi évkönyvének II. kötete, Szeged, 1975.*)

APRÓ FERENC

Szerkesztői asztal

Közelítések címmel jelent meg Debrecenben az Alföld Stúdió antológiája. A Juhász Béla által bevezetett kötetben — többek között — Szöllősi Zoltán, Szalai Csaba, Ószabó István, Nyilasy Balázs és Várkonyi Anikó verseit, valamint Cs. Nagy Ibolya, Kun András, Görömbei András és Márkus Béla tanulmányait olvashatjuk.

*

Helyreigazítás. Gál István áprilisi számunkban megjelent cikkében kelle-

metlen hiba maradt. Az Emil Boleslav Lukáč által Simon Aladárnak írt név helyesen Simon Andor. (Simon Andor Móricz Zsigmond veje, Kassák Ma c. lapjának volt munkatársa, de a Nyugatban is jelentek meg versei.)

*

A Költészet Napja alkalmából rangos irodalmi estet rendeztek Makón. Az esten Kormos István és Lator László, valamint Domokos Mátyás vett részt.